

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 123/06-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. apríla 2006 predbežne prerokoval sťažnosť E. T., bytom Š., zastúpenej advokátkou JUDr. R. F., Š., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Galanta v konaní vedenom pod sp. zn. SA 5 C 139/2001 pôvodne vedenom na Okresnom súde Šaľa pod sp. zn. 5 C 139/01 (pred jeho zlúčením s Okresným súdom Galanta 1. januára 2005) a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. T. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. marca 2006 doručená sťažnosť E. T., bytom Š. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpená advokátkou JUDr. R. F., Š., v ktorej namietala porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného

súdu Galanta (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. SA 5 C 139/2001 pôvodne vedenom na Okresnom súde Šaľa pod sp. zn. 5 C 139/01 (pred jeho zlúčením s Okresným súdom Galanta 1. januára 2005).

Okrem vyslovenia porušenia označených základných práv sťažovateľka žiadala priznať primerané finančné zadost'učinenie vo výške 150 000 Sk a náhradu trov konania.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd podľa svojej štandardnej judikatúry pri namietanom porušení ústavou zaručeného práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prier'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy skúma, či vec bola právoplatne skončená skôr, ako sa navrhovateľ (sťažovateľ) domáhal ochrany svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prier'ahov, pretože ústavný súd poskytuje ochranu základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď k porušeniu namietaného práva došlo alebo porušenie v tomto čase ešte trvalo (napr. I. ÚS 34/99, II. ÚS 32/00), pretože účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prier'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Odstránenie stavu

právnej neistoty sa dosiahne až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu (napr. II. ÚS 26/95, I. ÚS 10/98, II. ÚS 32/00).

Zo sťažnosti a k nej pripojených príloh vyplýva, že vec sp. zn. SA 5 C 139/2001 bola ukončená rozsudkom z 13. apríla 2005, ktorý nadobudol právoplatnosť 17. júna 2005.

Keďže pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd zistil, že súdne konanie, v ktorom sťažovateľka namietala porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, bolo právoplatne skončené ešte pred podaním jej sťažnosti na ústavný súd, bolo potrebné jej sťažnosť odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na to, že sťažnosť sťažovateľky bola odmietnutá a rozhodnutie o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia je podmienené vyslovením porušenia práva alebo slobody sťažovateľky (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti, ktorou sa sťažovateľka domáhala jeho priznania, nezaoberal. Nezaoberal sa ako bezpredmetným, ani návrhom na náhradu trov jej zastúpenia, ktorej priznanie je viazané na úspešnosť v spore.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. apríla 2006